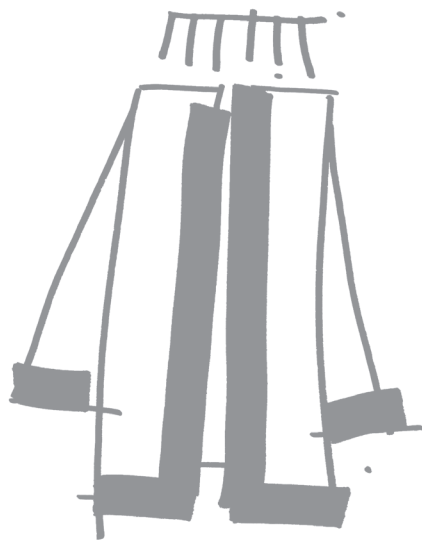

NIKI SMIT

Dagboek van een modeblogger

UITGEVERIJ
De Fontein
JEUGD

www.defonteinmeidenboeken.nl

Zevende druk, 2018

© 2013 Niki Smit

Voor deze uitgave:

© 2013 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: Niki Smit

Omslagontwerp: Dave Elderenbosch

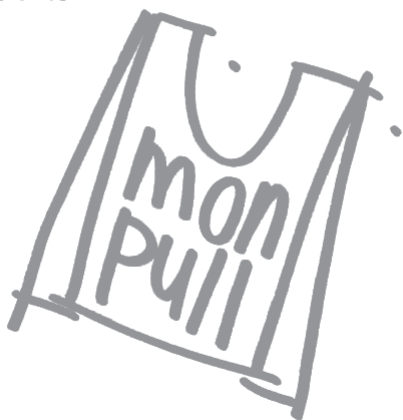
Grafische verzorging: Zeno

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3468 5 (e-book 978 90 261 3957 4)

NUR 283, 284

De brugklas

Als je mijn dagboek leest, ben ik waarschijnlijk tachtig en woon ik in een huis met negentig *walk-in closets* aan de Seine in Parijs. Zo'n boek verschijnt meestal als je heel oud of zelfs al dood bent. Mijn boek kan ook gepresenteerd worden tijdens het tweehonderdjarig jubileum van de *Vogue*, waar ik dan natuurlijk hoofdredacteur van ben geweest. Wie weet ben ik deze maand *front row* dood neergevallen tijdens de show van Prada in Milaan en wereldnieuws. Massa's modemensen flaneren rond mijn huis, ontwerpers snikken bij mijn kist, de hele wereld vecht om mijn erfenis (lees: 75 Chanel-jasjes), en al mijn kleding wordt een halfjaar lang tentoongesteld in mijn favoriete museum, Les Arts Décoratifs in Parijs. De volgelingen van Marc Jacobs en Karl Lagerfeld vechten elkaar de pan uit voor een kaartje. *RTL Boulevard* besteedt een hele aflevering aan mijn leven. Daarin laten ze zien hoe ik als jong meisje mijn eigen modeblog begon en langzaam uitgroeide tot de nieuwe Kate Moss.

Maar eerst moet ik bedenken wat ik morgen aandoe. Want morgen is mijn eerste dag als brrrugklasser!

‘Lipjes getuit, borstjes vooruit,’ zou Marijke Helweggen zeggen. En zo is het. Niets is zeker op je eerste dag op de middelbare school, behalve dat je kleren aanhebt.

19.00 Op mijn kamer

‘Don’t be boring!’ zei Diana Vreeland. Diana Vreeland was een mode-icoon en hoofdredacteur van de Britse *Vogue* in de jaren zestig. Had ik het leven van Diana maar. Ze werd geboren in Parijs en woonde later ook in Londen en in New York. Ik heb de dvd *The Eye Has to Travel* over haar leven wel tachtig keer bekeken. Mijn eersteschooldagoutfit wordt dus allesbehalve saai. Tijdens de documentaire zie je een paar ogen uit *Vogue* met twee verschillende kleuren oogschaduw. Groen links en roze rechts, de perfecte ogen voor mijn eerste dag. Maar wat zal ik verder aantrekken?

– Fluwelen paarse harembroek, All Stars met panterprint, spijkeroverhemd, zelfgemaakte haarband (Maison Michel lookalike van zwart kant en witte pareltjes.)

Of:

– Gele cocktailjurk van het Waterlooplein, oversized pantervest, riempje met pailletten, turquoise nep Ray-Ban. Welke schoenen???

Of:

– Zelfgemaakt Chanel-vestje. (Zwart vestje van de HEMA met zeegroene biesjes van de naaiwinkel en knopen van mijn vaders pyjamajasje.) Zalmkleurig balletrokje. Blauwe voetbalsokken van mijn vader. Parelketting van Bart Smit. Ballerina’s.

20.30 In bed

Arggghhhhh.

Laat het morgen niet morgen zijn.

Laat het morgen niet morgen zijn.

Laat het morgen niet morgen zijn.

Laat mij morgenochtend please wakker worden in een strandstoel op een Mexicaans surfstrandje. Met een kokosnoot in mijn hand. En een bakje tortillachips met guacamolédip. In een *tie dye*-bikini. En met een bloemenkrans in mijn haar.

21.10

Wat moet ik in hemelsnaam doen als ik morgenochtend het schoolplein oloop? Ik ken nog helemaal niemand. Vrijdag heb ik heel even een meisje gesproken toen ik mijn boeken ging halen, maar zij zit in een andere klas. Ik heb geen idee bij wie ik in de klas zit. Zal ik gewoon maar op iemand afstappen? Of kan ik beter ergens in mijn eentje gaan staan?

21.20

De rest van mijn nieuwe klas kent elkaar al. Voor de zomervakantie was er een kennismakingsmiddag, maar die heb ik gemist. Op die dag had ik namelijk ook een afscheidsschoolreisje met mijn oude klas. En dat wilde ik *no way* missen.

Dom.

Dom.

Dom.

Nu heeft iedereen al vrienden gemaakt en blijf ik het hele jaar alleen in mijn eentje.

21.40

Ik ga in ieder geval heel vaak naar de wc. Dan heb ik iets te doen.

21.55 In bed

Mijn vader stuurde me net een berichtje vanuit Londen om me veel succes te wensen voor morgen.

Dat is lief. Vanmorgen hebben we ook al drie kwartier gekypet. Ik liep voor mijn laptop door de kamer, alsof mijn kamer het schoolplein was. Mijn vader zat alleen maar heel hard ‘applaus’ te roepen. Hij riep dat ik de best gelukke brugpieper op aarde ben en dat ik fantastisch goed het schoolplein op kan lopen. Maar ja, hij is mijn vader.

Mijn ouders hebben elkaar twintig jaar geleden ontmoet in snackbar 't Snorretje in Amsterdam. Normaal gesproken kreeg mijn vader het nogal benauwd van liefde, maar gelukkig viel hij als een blok voor mijn moeder. Ze zoenden elkaar voor het eerst naast de flipperkast in de snackbar. Daar is een foto van gemaakt, hoe erg is dat. Die avond was er een feest in de Westergasfabriek en mijn moeder was verkleed als Playboy-bunny met netpanty's, een short van roze badstof en een dotje nepbont als staart. Door al het gedans hadden mama en haar vriendin honger gekregen en ze besloten te gaan snacken. Bij de flipperkast stonden twee jongens, waarvan er één mijn vader was. Omdat mijn moeder verkleed was als konijntje mocht ze een potje meeflipperen. Vraag me niet waarom, maar na twee potjes stond ze al met papa te zoenen. Mijn moeder vond die zoen niet erg lekker, maar daarna deed ze heel cool tegen mijn vader en ging door met flipperen alsof er niets gebeurd was. In tien potjes maakte het konijn hem helemaal in. Vervolgens bestelde ze een broodje kaassoufflé

en ging vol met de patatbakker flirten. En heel overdreven giechelen om huispapegaai Coco, die 'kroketje, kroketje' kan zeggen. Vond mijn vader heel aantrekkelijk, dat giechelen. Vanaf dat moment kon hij alleen nog maar aan konijnen denken en begon als een dwaas achter mijn moeder aan te lopen.

Een jaar later was mijn moeder klaar met haar rechtenstudie. Ze werd knetterdronken op haar eigen afstudeerborrel in een karaokebar op de Wallen. Mijn vader was niet uitgenodigd voor het feest, maar hij besloot toch te gaan. Om halftwee 's nachts liep hij de kroeg in met een groot zwart speelgoedkonijn en een broodje kaassoufflé als cadeau. Op dat moment stond mijn moeder op de bar heel hard mee te zingen met 'Who Do You Think You Are' van de Spice Girls (een meidengroep uit de jaren negentig met plateazolen, vet veel haarlak en Victoria Beckham). Bij het zien van het konijn werd ze nog veel blijer en kuste mijn vader. Dat vond haar toenmalige vriend geen goed idee en hij maakte het midden in de kroeg uit.

Rond vijf uur 's ochtends waggelde mijn moeder de karaokebar uit. Ze had heel hoge hakken aan en buiten lag een dik pak sneeuw. Fietsen was niet mogelijk en lopen ging heel langzaam. Mijn vader kwam als een soort Superman tevoorschijn, gooide mijn moeder over z'n schouder en droeg haar naar huis. Op de stoep van haar studentenhuus vroeg hij mama ten huwelijk en ze zei meteen ja. Vervolgens gingen ze weer kussen. Die ochtend stond alleen mijn moeders ex-vriend op de stoep. En na twee koffie en een zak paprikawokkels was het weer aan tussen mijn moeder en die vriend. Arme papa.

Vier jaar later ging mijn vader verkleed als Bob de Bouwer naar een feest. Na afloop vond hij het een leuk idee om samen

met zijn maten Garfield, Guus Geluk en Bart Simpson te gaan wildplassen tegen het Paleis op de Dam. Er werd een foto van gemaakt die de volgende dag op de voorpagina van *De Telegraaf* stond. Mijn moeder zat toevallig die ochtend bij de kapper en las de krant die ze anders nooit leest. En toen gebeurde het. Mijn moeder vond mijn vader plotseling de allerlekkerste Bob de Bouwer op aarde. Direct speurde ze papa's telefoonnummer op en bood aan hem te verdedigen. Mijn vader was aangeklaagd wegens wildplassen, verstoring van de openbare orde en belediging van het koningshuis of zoiets. Zijn zaak maakte geen schijn van kans, dat wist zij ook. Maar zes jaar na de flipperkastzoen zaten ze weer samen in de snackbar. De papegaai riep nog altijd 'kroketje, kroketje'. Papa bestelde twee broodjes kaassoufflé en een flesje chocomel met twee rietjes. Ze speelden veel potjes flipperen.

Deze keer kuste mijn vader als de beste en negen maanden later werd ik geboren. En ze noemden me Coco, naar de huispapegaai van snackbar 't Snorretje.

22.15

Mijn vader een berichtje teruggestuurd. Ik heb maar gezegd dat ik veel zin heb in mijn eerste schooldag, anders maakt hij zich veel te veel zorgen.

22.25

Veel te klaarwakker om te slapen. Mijn buik zit vol met zenuwen.

Ontspan, ontspan, ontspan.

Ik weet nog steeds niet wat ik morgen aan moet trekken!

22.35

O ja. Dat over mijn ouders klonk heel romantisch, maar mijn ouders zijn gescheiden toen ik zes jaar was. Mijn vader maakt wc-brillen – geen grapje – voor heel chique mensen, boten en hotels. Ze zijn van hout en sommige hebben zelfs BLADGOUD. Hij woont nu in Engeland, maar is meestal onderweg naar Hong Kong, Dubai, Saint-Tropez, Miami en weet ik waar om die wc-brillen af te leveren. Dat werd m'n moeder een beetje zat en daarom gingen ze uit elkaar. Dus klets ik nu maar met mijn vader via FaceTime of Skype. Ik wil eigenlijk liever een vader die ik elke dag zie als ik mijn tanden poets. Maar mij is niks gevraagd.

Het is al veel te laat!

06.00 Op mijn kamer

Geen oog dichtgedaan vannacht, dus ik begin het schooljaar met wallen.

06.10

Stresssss. Vannacht besloten dat ik al mijn foto's op Lookbook ga bekijken. De outfit met de meeste Hypes ga ik aantrekken. Lookbook is een website waar meisjes van over de hele wereld foto's van hun outfits op plaatsen. Andere bezoekers kunnen Hypes uitdelen als ze een outfit mooi vinden. Omdat iedereen op Lookbook veel ouder is dan ik, heb ik op alle foto's een dierenmasker op. Boven mijn spiegel hangen een tijger, panda-beer, zebra en een konijn.

07.15

Ik voel me vreemd. Mijn outfitfoto's op Lookbook gaan terug tot de eerste schooldag in groep 8. Die dag leek een beetje op vandaag. Alleen voelde ik me toen ook echt groot. Ik liep het schoolplein op als iemand uit de hoogste groep. Vrolijk zwaaiend, omdat ik de hele school kende. Op die dag droeg ik een rood-wit gestreept shirt, panterlegging, jongenssokken uit Italië en een alpinopet. Alles wat ik op die foto aanheb heeft een herinnering. De zwarte alpinopet heb ik van mijn vader gekregen. Hij heeft hem gevonden bij mijn favoriete vintagewinkel in Parijs, al ben ik daar zelf nog nooit geweest. Het shirt heb ik samen met Suus (een vriendin uit Hengelo) gekocht op de dag dat we voor het eerst alleen de stad in mochten. We voelden ons zo vrij!

De legging is nog van mama geweest. Mijn moeder hield veel van verkleedfeestjes en heeft gelukkig al haar verkleedkieren bewaard in een grote vuilniszak. Die zomervakantie had ik die zak gevonden. Ik heb alles gewassen en gestreken en er een speciaal plekje in mijn kast voor vrijgemaakt. De sportsokken heb ik gekregen van Giovanni, mijn *amore* uit Lido de Jesolo. Ik heb ze nog nooit gewassen.

De foto met de meeste Lookbook-Hypes is gemaakt op mijn twaalfde verjaardag. Ik had die dag een wit hemdje aan met daaroverheen een knalroze strapless galajurk van Laura Dols. Het was de eerste keer dat ik een jurk uit die winkel paste. Bijna dan, ik moest het lijfje iets innemen. Ik zie er heel feestelijk uit, maar die dag was geen feest. Het was de eerste verjaardag zonder mijn oma. Van mijn oma heb ik alles geleerd. Kleding naaien, patroontekenen, knoopsgaten maken, stoffen rimpe-len, breien, haken, een Grace Kelly-rol maken in je haar, op hakken lopen en ook pannenkoeken bakken en trucjes om

te stoppen met huilen. Omdat mijn moeder veel werkt, ging ik na schooltijd altijd naar opa en oma. Voor mijn verjaardag kreeg ik van opa haar naaimachine. En haar speldenkussen met kleine Chinese poppetjes rondom. En haar vingerhoedje. Ik heb de hele dag gehuild. Door al dat gehuil moest mijn opa ook steeds snikken en mijn moeder ook. En daar werd mijn vader ook weer snikkerig van. Ik gooide nog even zo'n trucje van mijn oma in de groep, heel hard je lievelingslied zingen terwijl je met je armen zwaait, maar daar moest ik alleen maar meer van huilen. Ik heb die foto 'My Granny' genoemd. Als je goed naar de foto kijkt, zie je dat ik ook een klein zwart hartje op m'n pols heb getekend. Een hartje voor mijn oma.

Dat van die sokken lijkt ook heel romantisch, maar dat was het niet. Giovanni is mijn grote vakantie liefde, maar zijn liefde was die vakantie ene Tuva uit Zweden met lichtblond

haar, een fluorescerend oranje bikini en een navelpiercing. De sokken heb ik gejat toen Giovanni op de camping aan het douchen was. Met Tuva. Hij was dan ook zestien en ik tien, maar wat is zes jaar nou op een heel leven?

07.30 Keuken

Het wordt de roze jurk met panterlegging en sterren-All Stars. Ik heb mijn boeken in een plastic H&M-tas gestopt, maar die is gescheurd. Ze passen ook niet in een enveloptasje. OMG. Stress.

Oké. Ik doe mijn etui en telefoon in mijn enveloptas en de boeken in de juten eco-shopper van de АН. Voilà, nonchalant en milieubewust. En ik heb met viltstift een hartjestraan op mijn pols getekend, zodat oma bij me is vandaag.

Foto van m'n outfit net snel nog even op mijn Lookbook gezet, met tijgermasker. Heb ik vanmiddag lekker veel reacties, hoop ik. Meestal krijg ik veel Hypes. Ik heb ook een keer op de facebookpagina van Lookbook gestaan, maar dat was vast omdat ze mij

le
Smoking.

zielig vonden. Er zijn zoveel meisjes die er veel leuker uitzien dan ik. RRRennen!

07.55 Bushok

Veel te vroeg op school. Zit in bushok om de hoek. Fietsen in de ochtendspits is niet te doen. Nog geen leerling gezien, wel schilders.

Ik vraag me af waarom schilders witte overalls aanhebben. Zwart is veel sexyer. Misschien heeft papa nog ergens zo'n kluspak liggen. Verf ik het zwart. Neem ik de pijpen iets in en knip de kraag eraf. Opgerold mouwtje, heb ik een soort jumpsuit-smoking à la Yves Saint Laurent.

08.20

Twijfel over mijn kleren. Dit is er tot nu toe voorbijgelopen:

Spijkerbroek: 93

Shirt: 80

Capuchontrui: 18

Rugzak: 56

Blauwe gympen: 65

Zwarte gympen: 42

Roze gympen: 7

Rechte pony: 0

Galajurk: 0

Panterlegging: 0

Sterren-All Stars: 0

Zelfgemaakte haarband: 0

Eco-shopper AH: 0

Clutch met je etui erin: 0

Dat getwijfel heeft Kate Moss ook vast wel eens. Ik zie er leuk uit, ik zie er leuk uit, ik zie er leuk uit. Echt. Echt. Echt.